Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26001
Copyright: Admont, Benediktinerstift

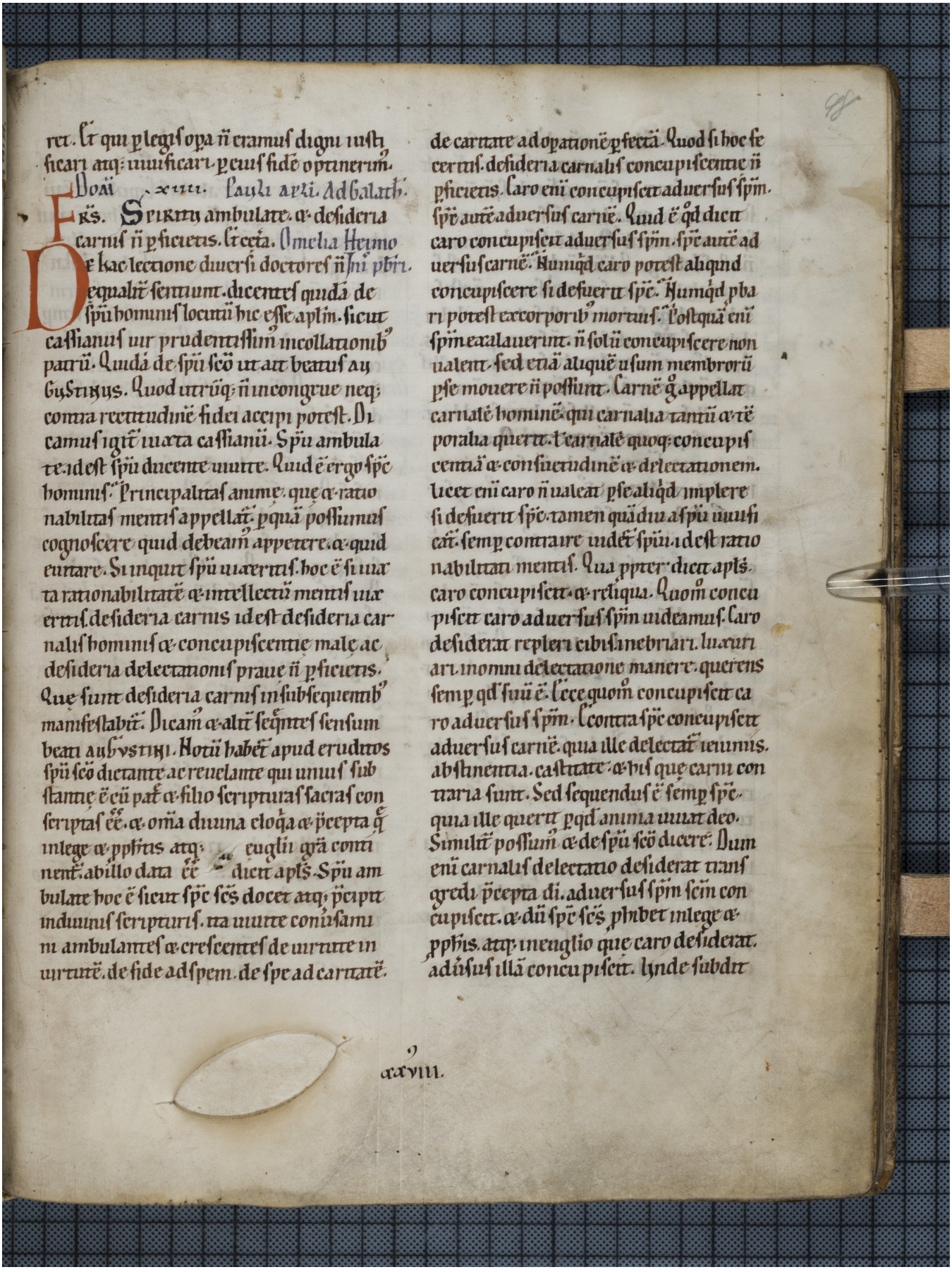

ret. Ꝛ qui plegis opa ñ eramus digni iusti
ficari atq; unificari p eius fidē optinerum.
Dnoāi xxiii. Lauda ayti. Ad galath.
Frs. Spiritu ambulate. ⁊ desideria
carnis ñ p̄ficietis. Ꝛ cēta. Omelia Heimo
r hac lectione diuersi doctores ñ̄ pbri.
equalit̄ sentiunt. ducentes quidā de
spū hominis locutū hic esse aplm. sicut
cassianus uir prudentissim̄ in collationib̄
patrū. Quidā de spū scō ut ait beatus au
gustinus. Quod utrūq; ñ incongrue neq;
contra rectitudinē fidei accipi potest. Di
camus igit̄ iuxta cassianū. Spū ambula
te. id est spū ducente uiuite. Quid ē ergo spē
hominis. Principalitas animę. que ⁊ ratio
nabilitas mentis appellat̄. p quā possimus
cognoscere quid debeam̄ appetere. ⁊ quid
euitare. Si inquit spū uiuertis. hoc ē si iux
ta rationabilitatē ⁊ intellectū mentis iux
ertis. desideria carnis id est desideria car
nalis hominis ⁊ concupiscentię malę ac
desideria delectationis praue ñ p̄ficietis.
Quę sunt desideria carnis in subsequentib̄
manifestabit̄. Dicam̄ ⁊ alit̄ sēntes sensum
beati augustini. Notū habēt apud eruditos
spū scō dictante ac reuelante qui unus sub
stantię ē cū pat̄ ⁊ filio scripturas sacras con
scriptas ēē. ⁊ oīa diuina eloq̄a ⁊ p̄cepta q̄
intelege ⁊ pp̄rius atq; euglii q̄ā conti
nent. abillo data ēē dicit aplṡ. Spū am
bulate hoc ē sicut spē scs docet atq; p̄cipit
induimus scripturis. ita uiuite conuersami
ni ambulantes ⁊ crescentes de uirtute in
uirtutē. de fide ad spem. de spe ad carnatē.
de carnate ad opationē p̄fectā. Quod si hoc fe
cerimus. desideria carnalis concupiscentie ñ
p̄ficietis. Caro enī concupiscit aduersus spm.
spūs autē aduersus carnē. Quid ē q̄d dicit
caro concupiscit aduersus spm. spūs autē ad
uersus carnē. Numq̄d caro potest aliquid
concupiscere si defuerit spūs. Numq̄d pba
ri potest ex corporib̄ mortuis. Postquā enī
spm exalauerint. ñ solū concupiscere non
ualent. sed etiā aliquē usum membrorū
p̄se mouere ñ possiunt. Carnē q̄ appellat
carnalē hominē. qui carnalia tantū ⁊ tē
poralia querit. Ꝛ carnalē quoq; concupis
centiā ⁊ consuetudinē ⁊ delectationem.
Licet enī caro ñ ualeat p̄se aliq̄d implere
si defuerit spūs. tamen quādiu a spū uiuifi
cāt. semp contraire uidēt spūi. id est ratio
nabilitati mentis. Qua p̄pter dicit aplṡ.
caro concupiscit ⁊ reliqua. Quom̄ concu
piscit caro aduersus spm uideamus. Caro
desiderat repleri cibis ⁊ ebriari. luxuri
ari. in omni delectatione manere. querens
semp q̄d suū ē. Ecce quom̄ concupiscit ca
ro aduersus spm. Econtra spē concupiscit
aduersus carnē. qua ille delectat̄ ieiunis.
abstinentia. castitate. ⁊ uis quę carni con
traria sunt. Sed sequendus ē semp spūs.
qua ille querit. p q̄d anima uiuat deo.
Simulit̄ possum̄ ⁊ de spū scō dicere. Dum
enī carnalis delectatio desiderat trans
gredi p̄cepta di. aduersus spm scm con
cupiscit. ⁊ dū spē scs. plubet inlege ⁊
pp̄his. atq; in euglio quę caro desiderat.
ad usus illā concupiscit. Unde subdit